

THE ART OF PLEASURE 1

NEEM

ME

TRACY WOLFF

Tracy Wolff

Neem me

Deel 1 in de serie 'The Art of Pleasure'

Vertaald door Anne-Marieke Buijs

De Fontein

I

Maandag: Deacon

Zodra ze mijn studio binnenkomt, weet ik dat zij de ware is.

Ze ziet eruit als een natte droom met haar lange rode krullen, albasteren huid en die goddelijke tieten. Ze beweegt zich soepel met haar weelderige rondingen op een ritme dat alleen zij kan horen.

Fuck, ja, zij is het. Mijn handen jeuken al om haar aan te raken, om te creëren.

‘Je bent laat,’ zeg ik, niet omdat het me iets kan schelen, maar omdat ik wil weten wat ze zal zeggen en hoe ze zich zal gedragen. Wat voor beleefd leugentje gaat deze mooie vrouw verzinnen om de angel uit de situatie te halen?

Je kunt veel over iemand te weten komen door de leugen waar ze voor kiest... en door hoe ze die brengt. Zij lijkt me iemand die zal blozen, die zal stotteren terwijl ze haar verhaal probeert te vertellen.

Dat is voor mij geen probleem. Zo af en toe bevalt het verlegen type me wel.

Wat het ook is, hoe ze dit ook aanpakt, het zal niet werken. Niet als mijn instinct én mijn lul me duidelijk maken dat we samen voldoende hitte zullen veroorzaken om een explosie teweeg te brengen.

Ik zou liegen als ik zei dat ik daar niet naar uitkijk.

Ze verrast me echter door haar handen op te houden, die onder de houtskoolvegen zitten.

‘Sorry. De les liep uit en dat had ik niet door omdat ik aan het tekenen was.’ Er klinkt een meewarige verontschuldiging door in haar stem, maar geen verlegenheid. Er is al helemaal geen smekende blik in haar ogen te zien als ze me recht aankijkt, maar iets van oprechtheid.

Dat had ik niet verwacht, maar het bevalt me.

Bijna net zoveel als het me bevalt dat ze zo opging in haar kunst dat ze de tijd uit het oog was verloren. Ik hoef niets gemeen te hebben met de vrouwen in wie ik mijn lul steek, maar het kan geen kwaad. Datzelfde geldt voor de vrouwen die ik vereeuwigen via mijn kunst.

Ik neem haar nog eens in me op. Nee, dat kan helemaal geen kwaad.

‘Ben jij van de houtskool?’ vraag ik, omdat ik nieuwsgierig ben en omdat ik haar over haar kunst wil horen praten. Dit is nieuw voor me. Meestal kan ik niet wachten tot de kwebbelende, kruiperige kunststudenten hun bek houden. Al die aanbidding is vermoeiend.

Aan de andere kant is deze meid niet kwebbelig en doet ze niet kruiperig. Alleen de bloes die zich over haar wangen verspreidt toont aan dat mijn aandacht effect op haar heeft.

‘Ik ben eigenlijk meer van het ijzer.’ Haar stem klinkt wat hees. Ze mag dan blozen, maar er ligt een ietwat ondeugende blik in haar grote bruine ogen terwijl ze me in zich opneemt, waarbij ze de tijd neemt voor de belangrijke onderdelen.

Dat is precies wat ik bij haar heb gedaan en de onbeschaamdheid ervan zorgt ervoor dat in nog geen drie seconden tijd mijn lul van geïnteresseerd naar keihard gaat.

‘Is dat zo?’ Ik zet mijn voeten iets verder uit elkaar en schuif expres mijn handen in de kontzakken van mijn spijkerbroek waar hier en daar scheuren in zitten, gewoon om te zien of ze zal kijken.

Dat doet ze, en ze likt langs haar lippen.

Fuck, ja. Zij is de ware. Ik heb het niet alleen over de kunst, al is ze daar ook perfect voor.

‘Hoe heet je?’ Door mijn verlangen naar haar komen de woorden er strenger uit dan de bedoeling is.

Ze geeft echter geen krimp. In plaats daarvan is ze een en al stoutmoedige onbeschaamdheid. ‘Dat zou je toch al moeten weten? We hebben een afspraak.’

‘Een afspraak waar jij te laat voor was.’

‘Daar heb ik mijn excuses al voor aangeboden.’

‘Dat had je niet moeten doen.’

‘O, nee?’ Ze trekt vragend een wenkbrauw op.

‘Bied nooit je excuses aan.’

Nu trekt ze beide wenkbrauwen op. ‘Is dat het eerste advies dat de grote Deacon Vick me geeft?’

‘Je bent hier om je kleren uit te trekken, niet voor advies.’

‘Er staat nergens geschreven dat dat niet allebei kan.’ Als om haar woorden kracht bij te zetten, pakt ze de onderkant van haar zwarte, mouwloze hemdje en trekt dat zo over haar hoofd heen uit.

Ze draagt een beha, maar dat is zo’n niemendalletje dat die meer onthult dan bedekt.

Halleluja.

Ik had gelijk over die goddelijke tietten. Rond, ferm, hoog, met lichtroze tepels die al hard zijn, wat allemaal door de rafelige witte stof heen zichtbaar is. Aangezien het hierbinnen dik dertig graden is, verkeer ik niet in de illusie dat dat door de kou komt.

Die wetenschap zorgt ervoor dat ik erin wil knijpen om vast te stellen hoeveel druk ze fijn vindt. Mijn instinct zegt me net zo hard als ik dat fijn vind.

Maar toch, zelfbeheersing is een dingetje voor me, en de laatste keer dat ik keek, had ik daar nog wat van over.

‘Ik zeg dat je dat niet allebei kunt doen.’ Ik kijk weg van haar lichaam en concentreer me weer op ons gesprek. Ik ben niet van het advies geven, dat is al heel lang zo.

Ze reikt naar de knoop van de spijkerbroek die laag op haar heupen hangt en ik keer me om, deels om haar eraan te herinneren dat ik hier de leiding heb en deels omdat ik net iets te graag wil zien wat er onder haar kleren schuilgaat. Dan, net zozeer om aan haar te bewijzen als aan mezelf dat de lichte frictie van haar broek langs haar lange, lange, lange benen me helemaal niets doet, loop ik expres naar achteren in mijn studio.

Ik blijf pas staan als ik een afstand van zeker vijftien meter tussen ons heb gecreëerd en dat alleen omdat ik de kunst van het door muren heen lopen nog niet onder de knie heb.

Een stemmetje in mij, dat me ook blijft vertellen dat zij perfect is, dringt er nu bij me op aan om te maken dat ik hier wegkom, dat ik bij haar wegkom, zo ver mogelijk. Maar ik sla nergens voor

op de vlucht en ik geef het nooit op. Dat zal mevrouw tje Hoe-ze-ook-heet snel genoeg leren.

‘Waar wil je me hebben?’ vraagt ze, terwijl ik mijn schetsboek en mijn eigen set houtskoolpotloden pak.

Dat is een beladen vraag en het is verleidelijk om op dezelfde manier te antwoorden door haar precies te vertellen waar ik haar wil hebben... Poedelnaakt en met de armen en benen gespreid aan het Andreaskruis dat ik een paar jaar geleden heb gemaakt. Dat staat voor het gemak en omdat de gedachte me opwindt in mijn opslag- en materialenkamer. Het zou geen enkele moeite zijn om het hierheen te halen en het zou me nog geen minuut kosten om haar eraan vast te gespen.

Kort daarna zou ik me tot aan mijn ballen in haar kunnen begraven, aan die mooie tietten van haar kunnen zuigen en haar tot een aantal waanzinnige orgasmes kunnen neuken.

Dat is nog eens een aantrekkelijk idee... Fuck, dat is een héél aantrekkelijk idee, maar mijn behoefte om haar te schetsen wint het. In ieder geval voor nu. En hoewel haar op het Andreaskruis schetsen zeer zeker in mijn nabije toekomst ligt, is dat niet waar ik wil beginnen. Zodra ze binnenkwam, kreeg ik een idee over hoe ik haar wil positioneren en hoe ik haar wil vastleggen. Er zijn pas tien minuten verstreken, maar die kriebel is al een zeurende pijn geworden die ik van plan ben voor het eind van de dag te verlichten.

‘Het betaalt twintig dollar per uur en ik wil dat je zes tot tien uur per dag werkt. Ik weet dat je les hebt en daar zal ik rekening mee houden, maar als je niet op de kunstacademie bent, ben je hier... In ieder geval voor de komende twee weken. Begrepen?’

Er verschijnt een enthousiaste blik in haar grote ogen als ze hoort dat ze de baan heeft gekregen, maar dat is de enige reactie die ze laat zien. Mooi. Misschien is ze slimmer dan de meeste derdejaars kunststudenten. De tijd zal het leren.

‘Begrepen,’ antwoordt ze.

‘Goed zo.’ Ik wijs naar de hoek van mijn studio waar ik meestal schets. ‘Zie je dat zeil daar liggen?’

Ze knikt.

‘Trek de rest van je kleren uit en ga daar dan op staan.’

Ze doet zonder iets te zeggen wat ik van haar vraag. Dat bevat me. Heel erg. Deels omdat ik niets irritanter vind dan studenten die denken dat ze alles weten en dat graag aan mij willen bewijzen en deels omdat ik het fijn vind dat ze mijn bevelen opvolgt. Dat zal alles makkelijker maken, in bed en erbuiten.

Want daar zal dit toe leiden. Dat weet ik en te zien aan de glans in haar grote bruine ogen weet zij dat ook. Of dat is omdat ze mij wil neuken of omdat ze de 'grote Deacon Vick' wil neuken, zal nog moeten blijken.

Het doet er toch niet toe, denk ik, zolang ik maar krijg wat ik hebben wil.

Ze is naakt tegen de tijd dat ze het zeil bereikt en de rest van haar lichaam is net zo fucking prachtig als haar tieten. Ik kan mijn blik niet losrukken van haar volle, ronde kont, de ranke kolom van haar ruggengraat en die eindeloos lange benen. Niet dat ook maar iets daarvan een verrassing is...

Wat wél een verrassing is, zijn de lange, wat geprononceerde spieren in haar armen en benen. Dat wijst erop dat ze veel sterker is dan ik aanvankelijk dacht. Misschien is het dan toch waar dat ze met ijzer werkt.

Dat is een prikkelend idee. Niet omdat het me iets kan schelen een andere kunstenaar te ontmoeten die met ijzer werkt, al zou het interessant kunnen zijn om te zien wat ze maakt of te horen welke technieken zij gebruikt. Nee, wat mij interesseert is de wetenschap hoeveel kracht en uithoudingsvermogen er nodig is om met ijzer te werken en hoe die kracht en dat uithoudingsvermogen zich naar het bed vertalen.

Ze staat nu op het zeil, de schouders recht en de handen op de heupen terwijl ze op mijn instructies wacht.

'Zet je voeten verder uit elkaar,' draag ik haar met lage, hese stem op, om te kijken wat ze doet. Zal ze weigeren of zal ze naar me luisteren?

Uiteindelijk doet ze zonder vragen te stellen wat ik van haar vraag. Met geheven hoofd zet ze haar voeten op zo'n halve meter van elkaar neer, en fuck, als die mengeling van kracht en onderwerping mij ook niet als een mokerslag raakt.

E-book januari 2024

Oorspronkelijke titel *Take Me*

Oorspronkelijke uitgever Harlequin Enterprises ULC

Copyright © 2019 by Tracy L. Deeks-Elkenaney

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

The moral right of the author of this work has been asserted in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act 1988

Copyright © 2024 voor deze uitgave Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling Anne-Marieke Buijs

Omslagontwerp Marry van Baar

Omslagillustratie XXX

Opmaak binnenwerk Crius Group

ISBN e-book 978 90 261 7223 6

ISBN luisterboek 978 90 261 7224 3

NUR 343/302

www.uitgeverijdefontein.nl

Alle personen in dit boek zijn door de auteur bedacht. Enige gelijkenis met bestaande – overleden of nog in leven zijnde – personen, anders dan die in het publieke domein thuishoren, berust op puur toeval.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch, door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.